

Интервю с Петър Хараламчиев,
директор на ДАБЧ

Стр.

Родолюбието
на българите
не застрашава
сръбската държава

Приключи юбилейният

Стр.

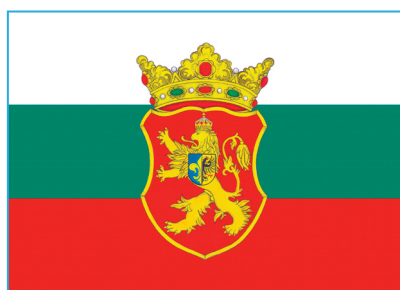
25-и пленер „Пога-

новски манастир”

Ново Братство

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

ISSN 2466-4707

ГОДИНА II БРОЙ 30 29 септември 2017 г. Безплатен екземпляр Основател: НАЦИОНАЛЕН СЪВЕТ НА БЪЛГАРИТЕ В СЪРБИЯ

Пуснат в употреба още един участък от новата
автомагистрала

Стр.

Вучич: „Източното разклонение на
Коридор 10 изцяло готово до май”

Прег ОУ „Христо Ботев”

Стр.

Открит бюст-паметник
на великия поет
и революционер

Отпразнуван
21 септември - Денят
на Община Босилеград

Стр.

Ден на Община Димитровград

Златната монета за
частника Тодор Антов

Стр.

В Димитровград
среща на
високо ниво

Гостуваха
вицепремиерите
Валери
Симеонов
и Расим Ляич

Стр.

Среща на министрите
Джорджевич и Петков
в Димитровград

Наскоро и
меморандум за
сътрудничество

Стр.

Пред ОУ „Христо Ботев“

Открит бюст-паметник на великия поет и революционер

Пред димитровградското основно училище „Христо Ботев“ на 18 септември по тържествен начин бе открит бюст-паметник на великия български революционер и поет Христо Ботев. Бюста откриха вицепрезидентът на Република България Илияна Йотова и генералният секретар на президента на Република Сърбия Никола

на което да се намери бюст-паметника на Христо Ботев от двора на едноименното училище в Димитровград. Тук има възможност да се учи български език, да се четат български книги, това училище се превръща в духовен център“. По-нататък в словото си Йотова припомни, че според Конституцията на Сърбия и отделни нейни

не е живял дълго, но с делото си е успял да остави дълбоки следи. „Христо Ботев е само един от плеядата хора, като Георги Раковски, Васил Левски и редица други значителни имена, които представляват връзката между сръбския и българския народ. Това, което никога не трябва да забравяме и което трябва да учим и децата си в училищата, е, че

изграждането на паметника, както и на Никола Селакович за присъствието му в този тържествен ден. Димитров припомни, че Ботев е бил един от най-великите български поети, но и революционери, който е жертвал живота си за великия идеал – свободата. „Днес, пред този бюст-паметник отправяме послание, че ценностите, за които Ботев

на най-високата човешка ценност – свободата“, сподели тя. Симеонова изказа благодарности за Програмата на правителството на Сърбия, чрез която от републиканската Канцелария за обществено инвестиране са подигурени средства на стойност от около един милион евро за реконструкция на сградата на училището, която е стара повече от 60 години. Тя изтъкна, че след като приключат работите, училището ще има много по-добри условия за работа.

По повод откриването на бюст-паметника учениците на училището „Христо Ботев“ изнесоха подходяща програма на сръбски и на български език.

Вицепрезидентът Йотова и генералният секретар Селакович заедно с останалите видни гости посетиха след това и Гимназията „Св. св. Кирил и Методий“, където с работата на учебното заведение ги запозна директорът Снежана Симеонова. И Йотова, и Селакович отговаряха на въпроси, които към тях отправяха ученици от гимназията. Йотова акцентира върху факта, че изучаването на българския език може само да им

Селакович. На тържеството присъстваха посланикът на Република България в Белград Радко Влайков, генералният консул на тази страна в Ниш Едвин Сугарев, Ивица Тончев, държавен секретар в Министерството на външните работи на Сърбия, Петър Харалампиев, председател на Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ), водачите на местното самоуправление в Димитровград и представители на отделни културни, образователни и обществени ведомства и институции в общината.

Инициатива за изграждането на монумента пред училището бе задвижена от КИЦ „Цариброд“ и подкрепена от органите на местното самоуправление, както и от българската фирма „Главболгарстрой холдинг“ АД, на чието чело е Симеон Пешов.

Бюстът е дело на българския художник Валентин Старчев.

В обръщението си към присъстващите вицепрезидентът на България Илияна Йотова между другото каза: „Преди толкова много години Ботев е имал идеи, които отдавна са прекрачили границите на една отделна страна. Идеи, които днес са общоевропейски и световни ценности. Няма по-подходящо място,

закони представителите на националните малцинства, включително и българското, имат правото на образование, вероизповедание, както и на информиране на майчин език. Тя изрази надежда, че в Основното училище „Христо Ботев“ ако не през тази, то тогава през следващата година най-сетне да започне образование на български език и в този контекст призова ръководителите на училището с нов подход към проблема, да започнат по-сериозно да мотивират родителите да записват децата си в бъдещите български паралелки. Тя припомни, че България е пълноправен член на ЕС и че българският език е един от официалните там, което е само една от причините децата да го учат. Според нея изучаването на българския език на децата ще предостави големи възможности в бъдещето образование и живота изобщо. Вицепрезидентът прикани децата да четат стиховете на Ботев, тъй като, както подчерта, „те ще ги научат как се обича родната и как се поднасят жертви в името на тази любов“.

След като отправи приветствени думи към присъстващите, Никола Селакович говори за Христо Ботев, като между другото каза, че той

сръбския и българския народ са най-силно свързани чрез вековната им борба срещу завоевателите“, каза Селакович и добави: „Великите революционери са провеждали революционната си дейност и в Сърбия с подкрепата на сръбския княз Михаило Обренович в Белград, където е било сформирано първото временно българско правителство и първата българска легия“.

На тържеството говори и кметът на Димитровградско д-р Владица Димитров, който отправи благодарности към всички, които дадоха принос в реализирането на идеята пред училището да се постави бюст-паметник. Благодарни и на вицепрезидента Йотова, която през месец май т. г. постави основния камък за

се е борил и дал живота си – свободата, социалната справедливост, която в днешните трудни времена ни е повече от необходима, както и сътрудничеството между православните балкански народи, са ценностите, които днес нямат алтернатива“, подчерта Димитров.

Директорът на училището Катарина Симеонова най-напред поздрави присъстващите, а след това, говорейки за Христо Ботев, между другото наблегна, че той е бил син на учител, а и самият е бил учител. „Ботев е поет, чиито стихове са записани като едни от най-хубавите стихове на всички времена в книгата на великаните в Париж. Ботев е революционер и борец за свобода на балканските народи, символ

Накрая на посещението Йотова и Селакович положиха венци пред паметника-костница на Нешков връх и обиколиха манастирския комплекс, състоящ се от трите църкви „Св. Троица“, „Св. Мина“ и „Св. Петка“, намиращ се недалеч от паметника.

Б. Д.

Меморандум за сътрудничество склучиха сръбски и български оръжейници

Меморандум за дългосрочно сътрудничество склучиха ръководствата на българското предприятие „ВМЗ-Сопот“ и сръбския производител на барути „Милан Благович“ - Лучани. Целта на споразумението е работа по съвместни разработки, излизане на трети пазари и получаване на продукция за сопотската оръжейница на по-ниска цена. Транспортирът до ВМЗ ще е за сметка на „Милан Благович“, съобщиха от „ВМЗ-Сопот“.

„Меморандумът с нашите сръбски партньори е доказателство, че българският военнопromишлен комплекс може да работи без частни посредници при оръжейните сделки“, заяви изпълнителният директор на „ВМЗ-Сопот“ инж. Иван Гецов.

„Милан Благович“ е сред големите компании в сръбския военнопromишлен комплекс с многомилионни годишни приходи. Предприятието беше на практика унищожено по време на бомбардировките на НАТО през пролетта на 1999 г.

С. Б.

Пуснат в употреба още един участък от новата автомагистрала

Вучич: „Източното разклонение на Коридор 10 изцяло готово до май“

В присъствието на президента на Сърбия Александър Вучич преди броени дни бе пуснат в употреба участък от новата автомагистрала на Коридор 10 с дължина 30,5 километра от Пирот до границата с България. Тържеството по повод откриването на участъка се проведе край с. Полска Ръжана, отдалечено около 5 километра от Пирот и 20-ина километра от Димитровград.

Президентът Вучич сподели, че изпитва голямо удовлетворение и добави, „С работите няма да се спира

на Сърбия, както и за републиката като цяло.

Президентът на Република Сръбска Милорад Додик, който също присъства на тържеството, напомни, че сръбският ентитет в БиХ винаги се радва, когато Сърбия отчита прогресивни резултати и добави, че изграждането на автомагистрала представлява не само инвестиране в инфраструктура, но и в откриване на нови работни места. Според него „новата автомагистрала представлява цивилизационна промяна за целия край“.

все докато не се осъществи ясната и изключителна цел – изграждане на 1 200 километра автомагистрала в Сърбия“. Той оповести, че до края на годината ще бъде построено почти цялото източно разклонение на Коридор 10, освен участъка от Банцарево до Червена река, изграждането на който ще приключи през май следващата година. „Тогава ще имаме завършена в пълен профил автомагистрала до българската граница. Когато България построи своя участък от пътя, тогава ще имаме автомагистрала все до Истанбул“, изтъкна Вучич.

На тържеството говори и подпредседателката в правителството на Сърбия Зорана Михайлович, която между другото изтъкна, че изграждането на автомагистралата от Пирот до Димитровград е само част от работата, която очаква Сърбия в доизграждането на коридорите 10 и 11, както и работите по изграждането и доизграждането на други пътища.

Директорът на предприятието „Коридори на Сърбия“ Зоран Бабиш наблегна, че сега се пуска в употреба модерен и сигурен участък от автомагистрала, която е от значение не само за общините в този край, но и за тази част

Нека да отбележим, че част от новооткритата отсечка с дължина 2,3 километра и широчина 25,4 метра може да се използва като писта за кацване на самолети при необходимост.

В този край досега са пуснати в употреба отсечките на автомагистралата с дължина 16,64 километра от пиротското село Станичене до отклонението Пирот - изток, след това от Пирот - изток до Димитровград с дължина 14,4 километра, както и обходния път край Димитровград с дължина 8,3 километра. Източното разклонение на Коридор 10 от Ниш до границата с България е с обща дължина 86,9 километра. На обходния път край Димитровград е пуснат в употреба участък с дължина 6,5 километра с пълен профил и участък с дължина 1,77 километра с полупрофил. По обходния път са построени тунелите „Прогон“ с дължина 1000 метра и „Пържоина падина“ - 350 метра. Построени са и седем моста.

На тържеството край Полска Ръжана присъстваха няколко хиляди граждани от Пиротски окръг, както и от други среди в Сърбия. Тук бяха и челните хора на всички общини в окръга.

Б. Д.

Отпразнуван 21 септември - Денят на Община Босилеград

И тази година по повод Деня на Общината - 21 септември (Малка Богородица), общината и Центърът за култура организираха празничен концерт на централното кръстовище в града. Пред публиката се представиха танцовите състави към Центъра за култура „Босилеград“, танцовия ансамбъл към Спортното дружество „Младост“, певческата група „Босилеградско славейче“ към Центъра за култура, босилеградски деца от школата по модерни и латино танци „Топ денс“ от Враня, вокалната група „Росна китка“ от българския град Ловеч и фолклорният ансамбъл „Бранислав Нушич“ от Владичин Хан. В концертната програма,

По случай празника, във фойето на Културния дом бе открита фото-изложба под наслов „Да бъдем равнопоставени с другите европейски народи“ на Университета по библиотекознание и информационни технологии от София. Експозицията, организирана в чест на 180-та годишнина от рождението на Апостола на свободата Васил Левски, включва 15 табла, на които са представени връзките между европейски лидери и известни български интелектуалци - Иван Касабов, Георги Раковски, Христо Ботев, Иван Драсов, Любен Каравелов и др. Изложбата откриха кмета Захариев и представители на Университета по библиотекознание и информационни технологии от София.

На Малка Богородица в Босилеград се организира и традиционния народен събор, на който освен от Босилеград и околните села имаше и много съборяни от Кюстендил и от други краища на България. Малка Богородица е и храмовия празник на градската черква „Рождество на Пресвета Богородица“ и „селска служба“ на Босилеград. Празничната литургия отслужи вранският епископ Пахомий в съслужение с босилеградските свещеници Зоран Стоянов и Занко Станойков и свещеници от Враня. След литийното шествие около църквата, в присъствието на голям брой вярващи, сред които бяха и ученици от основното учи-

която продължи почти два часа, участва и шестгодишната вокална солистка Карина

на всички и им пожела крепко здраве, щастие, успех и приятно изкарване на събора.

лице и гимназията, които изучават вероучение, бе осветен и прерязан обредния хляб и организиран празничен обяд. Домакин на тазгодишната служба бе Павлина Рангелова със семейството си от Босилеград, а догодина домакини на „службата“ ще бъдат ученици във втори и трети клас на основното училище, които изучават вероучение.

П.Л.Р.

Димитрова от Кюстендил, чието изпълнение публиката наградява с бурни аплодисменти.

По традиция преди концерта участниците в програмата, придружавани от оркестъра към Центъра за култура, преминаха в дефиле из центъра на града. В уводната част от празненството присъстващите поздрави кметът Владимир Захариев, който в краткото си слово честити празника

В Димитровград среща на високо ниво

Гостуваха вицепремиерите Валери Симеонов и Расим Ляич

В Димитровград на 21 септември проведеха разговор вицепремиерите в правителствата на Сърбия и на България Расим Ляич и Валери Симеонов. Ляич е вицепремиер и министър на външната и вътрешната търговия, телекомуникациите и информационното общество, докато Валери Симеонов е вицепремиер, който се занимава с икономическа и демографска политика. Дватама държавници най-напред положиха венци пред бюста на Васил Левски в центъра на Димитровград, след което проведеха едновременно разговор при закрити врати в сградата на местното самоуправление.

В изявление пред медиите след срещата Ляич прикани български инвеститори да дойдат в Димитровград и разгръщат бизнеса си тук, докато Правителството на Сърбия ще се постарее да им отпусне субсидии, каквито впрочем дава и на инвеститори, идващи и в други среди на Сърбия. Ляич каза, че изселването на населението не е характерно само за българското малцинство в Сърбия, а е проблем за цялата страна, тъй като се изселват и самите сърби предимно по икономически причини. Този проблем е актуален не само в Сърбия, но и в България и Румъния, които са в ЕС, подчерта той.

Валери Симеонов сподели, че по време на разговора е постигнато пълно съгласие и единомислие и добави, че е договорено да се сформира работна група на двете правителства с цел икономическо възвръщане на краищата в Сърбия, в които живее българското малцинство.

Дватама високопоставени политици в правителствата на Сърбия и България се преклониха пред паметника-костница на загиналите по време на братоубийствената война през 1885 г. сръбски и български войници на Нешков връх.

Б. Д.

Среща на министрите Джорджевич и Петков в Димитровград

Наскоро и меморандум за сътрудничество

В началото на седмицата в Димитровград се срещнаха Зоран Джорджевич, министър по труда, заетостта, социалните и борчески въпроси в Правителството на Р Сърбия, и колегата му Бисер Петков, министър по труда и социалната политика в Правителството на България.

След разговора, който проведеха в залата на ЕОЦ в рамките на местната спортна зала, двамата министри дадоха изявления пред медиите. Джорджевич сподели: „Имаме много общи теми и възможности за сътрудничество, както и много съвместни проекти. Говорих и с кмета на общината за живота на местните жители. Всички знаем, че в Димитровград живее българско национално малцинство. Заедно с нашите колеги от България ще се стараем да подобрим качеството на техния живот“. Сръбският министър добави, че е разговаряно и по въпроса за мигрантската криза, която равномерно засяга и България и Сърбия. Той добави, че двете министерства и правителства ще работят заедно с цел преодоляване на ситуацията, отнасяща се до вълната бежанци, която в момента е по-малка, но е възможно кризата пак да се разрасне. Джорджевич разкри пред медиите и това, че една от темите на разговора е била и реализирането на съвместни проекти и че е подписан един договор. Става дума за предложение да се изготви меморандум за сътрудничество, в който ще бъдат обхванати всички теми, върху които се е разисквало по време на срещата. „Документът ще има за цел подобряване сътрудничеството между двете министерства в бъдеще“, подчерта министър Джорджевич.

Министър Бисер Петков благодари на колегата си за поканата да дойде в Димитровград. „Констатирахме, че имаме много общи теми и общи интереси между двете министерства. Меморандумът ще бъде повод за следващата ни среща. Обменихме мнения по различни теми, свързани с пазара на труда в България и Сърбия, съответно възможностите да регулираме този пазар по-добре. Също така констатирахме, че в момента равнищата на безработицата са в различен порядък в Сърбия и България. Предложихме нашия опит в сключване на едnodневни трудови договори с работници в селското стопанство“, заяви между другото българският министър.

Министър Джорджевич бе придружаван от държавния секретар Сърбислав Цвеич, и. д. помощник-министър Йована Милованович и съветника си Саня Николич, докато в делегацията от България бяха и Даниел Инджиев, зам.-председател на ДАБ при Министерския съвет, Ирина Данчева, старши експерт от „Международна дейност“, Алексей Андреев, директор на дирекция „Европейски въпроси и международно сътрудничество“, Мишел Гутсузан, директор на дирекция „Връзки с обществеността“, Николай Николов, директор на дирекция „Миграция“ и Евгения Станова, главен експерт в дирекция „Европейски въпроси и международно сътрудничество“. Обемът на двете делегации и присъствието на бройните хора, намиращи се на високи постове, подсказва за значението на срещата и намеренията и на двете страни.

На разговорите присъства и посланикът на Р България в Белград Радко Влайков.

Б. Д.

Бабушница отбелязва Деня на общината - 6 септември

По повод празника на Община Бабушница – 6 септември, бяха положени венци пред паметника на освободителите в центъра на града, а след това се състоя тържествена сесия на Общинската скупщина.

Откривайки заседанието, председателят на ОС Деян Лазаревич честити празника на всички граждани на общината и изтъкна, „На този ден традиционно отбелязваме освободението на Лужница във Втората световна война и почитаме паметта на всички онези, които със смелостта си и саможертвата са защитавали свободата и са дали голям принос за общата борба срещу фашизма“.

В поздравителното си слово кметът Драган Виданович запозна присъстващите с резултатите на общината през изминалата година и с плановете за предстоящия период, подчертавайки, че общинското ръководство активно работи за подобряване на условията за живот на гражданите, увеличаване на инвестициите и заетостта, с цел постигане на напредък и намаляване на бедността. Кметът връчи Септемврийски награди на генерал-полковник Владимир Лазаревич и на Регионалния център на Министерството на отбраната в Ниш.

В речта си генерал Лазаревич благодари за наградата и изтъкна, че желанието му е нито едно поколение вече да не се бори за свобода, а тя да бъде вечна за всички граждани на Сърбия.

На тържествената сесия присъстваха депутати от Народното събрание на Република Сърбия - Мирко Чикириц, държавен секретар в Министерството на правосъдието, и Жикица Несторович, държавен секретар в Министерството на държавната администрация и местното самоуправление, Драгана Тончич, началник на Пиротски окръг, делегации от братските общини Бачки Петровац, Плевля, Росоман и др. Сред присъстващите бе и делегация от Община Босилеград, делегации от българските общини Трън, Берковица и Костинброд, както и от Община Ресен в Република Македония.

На срещата присъства и г-н Николай Колев, пълномощен министър в Генералното консулство на Република България в Ниш, личности от обществения живот на Бабушница и представители на медиите.

След сесията на улица „Бачкопетровачка“ в града бе открита детска площадка, за чието изграждане местното самоуправление е вложило 1,6 милиона динара. По повод празника фолклорният ансамбъл към Центъра за култура в Бабушница изпълни културна програма.

Горан Кнежевич.

Дейност на Сдружението на пенсионерите в Димитровград

Екскурзия в Плевен

Около 80 членове на димитровградското Сдружение на пенсионерите тези дни посетиха българската община Плевен, където обиколиха прословутия монументален паметник

във вид на пирамида, припомнящ за битката между руската войска, подпомогната от българските опълченци, с турските военни части. След победата на съюзниците - руснаците и българите, Плевен е освободен.

Освен паметника, пенсионерите обиколиха и други забележителности в този град.

Димитровградчани бяха приети и от представители на едно от шестте пенсионерски организации в този град.

Д. С.

Ден на Община Димитровград

Златната монета за частника Тодор Антов

По случай Деня на Димитровградска община - 21 септември, Общинският съвет проведе тържествена сесия. На сесията присъстваха голям брой видни гости от Сърбия, сред които: Неманя Стеванович, държавен секретар в Министерството на външните работи, Иван Бошняк, държавен секретар в Министерството на държавното управление и местно самоуправление, Драгана Тончич, началник на Пиротски управителен окръг, Джордже Станинич, представител на Постоянната конференция на градовете и общините, Зоран Бабиц, директор на „Коридорите на Сърбия“, Владан Васич, градоначалник на Пирот, Деян Ковачевич, кмет на Община Горни Милановац, Драган Алексич, кмет на Община Осечина, Небойша Ненадович, кмет на Община Бойник, както и представители на Министерството на вътрешните работи и граничната полиция.

От името на Република България и отделни общини в тази страна на тържествената сесия присъстваха: вицепремиерът Валери Симеонов, Ангел Ангелов от Министерството на външните работи, Радко Влайков, посланик на Република България в Белград, Един Сугарев, генерален консул на тази страна в Ниш, Петър Харалампиев, председател на Държавната агенция за българите в чужбина, Милчо Доцов, кмет на Община Берковица, Иво Димов, кмет на Община Димитровград, Трайко Младенов, кмет на Община Костинброд, Васил Стоилков, кмет на Община Сливница, Светозар Шуманов, председател на Общинския съвет на Община Асеновград.

Проявата започна с изпълнението на сръбския химн „Боже правде“ от страна на ученици в местното основно училище. Сесията официално откри подпредседателят на Общинския съвет Зоран Геров, който напомни, че 21 септември е важна дата за Димитровградско и е ден, когато се прави ретроспекция на постигнатото през изминалия едногодишен период.

След излъчването на 15-минутен репортаж на „Позитив продакшън“, в който се говори за постиженията в общината през последните 12 месеца в различни сфери на живота и труда, към присъстващите се обърна кметът Владица Димитров, напомняйки между другото, че общинското ръководство лани по същото време си е

набележило да постигне много високи цели, но почивка няма и летвата се вдига по-високо. „Настояваме в пред-

стоящия период Димитровград да стане още по-красив, искаме да видим още повече селскостопански производители и домакинства, да изникнат заводи, младите да ни се завърнат и да предотвратим демографския колапс“, изтъкна кметът, изказвайки благодарности към всички институции, ведомства и към сътрудниците си на оказаната им подкрепа в осъществяването на целите. Той отправи послание към гражданите още по-дейно да се включват в процеса на развитието на общината.

На ръководството на Димитровградско и на гражданите празника честити и вицепремиерът на България Валери Симеонов. Той им пожела много здраве и късмет и добави, че в лицето на България имат верен при-

ятел, който е готов да подкрепи всяка прогресивна инициатива.

От името на Правителството на Сърбия на сесията говори държавният секретар в Министерството на държавното управление и местно самоуправление Иван Бошняк. Освен че отправи честитки към общинските ръководители и гражданите, той пожела на Димитровград през предстоящия период от една календарна година да реализира всички започнати проекти в полза на гражданите.

Централната част на сесията бе връчването на награди на заслужилите институции, ведомства, фирми и отделни лица. Най-ценното признание златна монета - с тегло 16 грама и с изгънано изображение на герба на Димитровградска община и надписа „Рождество на Пресвета Богородица“ на сръбски и на български език, бе връчено на частния предприемач Тодор Антов за постигнатите резу-

тати в областта на стопанството и селското стопанство. Антов е роден през 1966 година в Димитровград, дипломира се е в Селскостопанския факултет в Белград през 1991 година. През 1999 година открива частна хлебопекарница, която работи успешно до днес, докато

през 2015 година открива селскостопанско домакинство, в което произвежда хранителни продукти с декларация „здрава храна“ (здравословна храна), представляващи своеобразен бранд на Димитровградска община. В домакинството са заети 10-ина

В рамките на Деня на Община Димитровград в продължение на три дни (21, 22 и 23 септември) се проведе редица мероприятия – панаир на старите занаяти, събор на ловджиите, съревнование по приготвяне на лютеница (айвар) под название „Буркан срещу буркан“ и др. За пръв път се проведе и мероприятиято Фестивал на духови оркестри „Цариброд“, в който взеха участие оркестри от Ботевград, Будва и Суботица. Както разбрахме, идеята е този фестивал да стане традиционен.

работници, докато много стопани в общината овощната и зеленчуковата си продукция предлагат именно на това домакинство. Антов е участвал в редица панаири в Сърбия, представяйки успешно общината като среда, в която се произвежда здравословна храна. Намерението му е да разшири стопанската и селскостопанската си дейност и да назначи на работа още работници.

Обръщайки се към аудиторията, Антов между другото сподели, че стопанските си дейности е задвижил и с цел да мотивира местните жители да останат в Димитровград, както и да покаже на практика, че човек в Димитровградско може да живее съвсем прилично от собствения си труд.

Останалите наградени получиха барелефи. Това са: лекарят Георги Александров за постигнатите резултати в областта на медицината, РТ „Цариброд“ за резултатите в областта на културата и информирането, Командата на съединените сили на войската и полицията за резултатите в областта на повдигане нивото на сигурността в Димитровградска община, Канцеларията за обществени капиталовложения за резултатите във възобновяването на обществени обекти в територията на общината, Министерството на стопанството на Република Сърбия за резултатите в областта на възобновяването и изграждането на инфраструктурните обекти в общината, Министерството на външните работи на Република България за подкрепата и повдигане нивото на инфраструктурата в областта на културата в общината, както и младата димитровградчанка - ученичката Яна Божкова за хуманните си дейности.

В културната част на програмата се представи Младежкият духов оркестър от българската община Ботевград.

Б. Димитров

В чест на Божиата Майка - Малка Богородица

Тридневните тържества по повод празника на града - 21 септември Малка Богородица и храмовия празник на димитровградската църква „Рождество на Пресвета Богородица“, започнаха със Света Литургия в градския храм, която отслужи намесникът димитровградски и пиротски отец Душко Видачич в съслужение със свещеници и монаси от нашия край. На литургията присъстваха и представителите на градската власт начело с кмета Владица Димитров. Празнуването от църквата се пренесе из

градските улици, с възстановената преди няколко години традиция на преминаване на литийно шествие, в което участваха и учениците от основното училище, които изучават вероучение. След това в църковния двор бе осветен и прерязан обредния хляб, който тази година като домакин приготви Община Димитровград. Всички присъстващи си взеха от него за здраве и благополучие. Кметът Владица Димитров предаде домакинството на директора на ПП „Комуналац“ Саша Алексос, тъй като той от името на предприятието пое да бъде домакин на празника следващата година.

На многая и благая лета на всички!

Д. Х.

Интервю с Петър Харалампиев, директор на ДАБЧ

Родолюбието на българите не застрашава сръбската държава

* Г-н Харалампиев, неотдавна застанахте начело на Държавната агенция за българите в чужбина (ДАБЧ). Ще Ви помолим най-напред да спделите най-основните Ви биографични данни, както и да посочите постове, на които сте били преди да поемете ръководния пост в Агенцията? Имате ли може би роднински връзки в областите в Сърбия, в които живеят българи? Фамилното име Харалампиев често се среща в Звонския край.

- Магистър съм по право. Следвал съм в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ от 1993 до 1998 г. Имам управленски и административен опит. В периода 2000-2003 г. бях началник отдел „Административно и информационно обслужване и общинска собственост“ към Столична Община. В периода 2004-2007 г. бях изпълнителен директор на Фондация „Българе“. Става дума за организация с идеална цел за събиране, съхраняване и разпространяване на знания за българската традиционна култура, бит и духовност, както и поддържане на дейности на Националния фолклорен ансамбъл в България и чужбина. От декември 2014 до май 2017 г. бях заместник-областен управител на Област София. Лидер съм на Сдружение „БГ Патриот“, което е съставна част от коалиция Обединени патриоти. Владея френски, английски, руски и сръбохърватски езици. Женен съм с едно дете. Роднински връзки със сънародници в Сърбия нямам, но имам много роднини във Вардарска и Беломорска (Егейска) Македония, където фамилията Харалампиев също често се среща.

* В качеството си на директор на ДАБЧ посетихте Босилеградско и Димитровградско. Срегнахте се с представители на българското малцинство в Сърбия.

Какви са общите Ви впечатления за нас, българите в Сърбия. Какви сме като хора и още ли „тлее“ у нас „огънчето“ на българщината или пък е загаснало...? Би било интересно да чуем как Вие бихте ни оприличили.

- Посещавал съм Западните покрайнини много пъти и съм се срещал с много българи. Имам много добри впечатления. Добри хора, загрижени за своето и най-вече за бъдещето на децата си, като наследници на земята, на дом и имот. По въпроса за вашата „сговорност“, за единомислието и единоедействието не може да се даде еднозначен отговор. Всички съзнават, че е необходим „сговор“ и знаят нашата поговорка – „Сговорна дружина планина повдига“. Но всички знаем за историческите и политическите обстоятелства, които доведоха до разделението. Сега от всички нас зависи преодоляването на възникналите различия и постигането на единение, на единоедействие в името на едно по-добро бъдеще, различно от миналото в изпълнения с насилия двадесети век. За „огънчето на българщината“ съм убеден, че не е загаснало. Трябва заедно да махнем пепелта от недоразумения и предрасъдка, че родолюбието на българите застрашава сръбската държава.

* По-бърза процедура за получаване на българско гражданство – това блян ли е или пък процедурата наистина може да се ускори и да не бъде толкова сложна? Знаем, че понастоящем около 22 500 наши сънародници извън пределите на България мечтаят да получат български паспорт. За този немалък брой хора въпросът е изключително интересен.

- Уверявам ви, че по този въпрос се работи усилено с цел да се премахнат различните проблеми, натрупали се през годините. Работи се по Закона за българите в чуж-

бина, текстовете за получаването на българско гражданство да бъдат написани така, че да няма възможност за различно тълкуване. Работи се и по сериозно опростяване и ускоряване на процедурата в Дирекцията за българско гражданство в Министерството на правосъдието.

* Знайте е какви са компетенциите на Агенцията за българите в чужбина. Икономиката със сигурност не е една от тях. Все пак, предвид, че местата в Сърбия, населени предимно с българи, са изпаднали в катастрофална икономическа ситуация, Агенцията може ли да намери начин да мотивира бизнесмените в България да дойдат в тези места, за да биха открили заводи и назначавали на работа местни хора?

- Агенцията не се занимава пряко с проблемите на икономиката, но винаги откликва и се старае да помогне при предложения в тази област от сръбска или българска страна. Например, преди години ДАБЧ организира в България цяла кампания в подкрепа на каучуковата промишленост ГИД в Цариброд. В България бяха ангажирани няколко сродни завода, както и Научния институт за каучука, но предложението ни не бе прието от тогавашните централни и местни сръбски власти. Не разполагаме с икономически лостове, с помощта на които да мотивираме български бизнесмени да инвестират специално в крайщата в Сърбия, в които живеят предимно хора с българска националност.

* Знаем колко жители има България и колко от тях са българи по националност. Не знаем обаче колко хора по света се декларират като българи или поне са с българско самосъзнание. В Агенцията имате ли такива данни?

- Преди да бъдат посочени цифри, следва да бъдат направени уговорки. Първо, да се прави разлика между „български граждани“ и „българи по етнически произход“. Обикновено, когато се публикуват данни за „български граждани в чужбина“, не се прави разграничение колко от тях са „българи по етнически произход“. Второ, знаете, че в Кралството на сърби, хървати и словенци (от 1929 г. в Югославия), както и в „Титова Югославия“ гражданите на страната с български етнически произход, особено ако го декларират и отстояват, са предлагани на дискриминация. Една значителна част от повечето от три милиона югославяни в тази „Титова Югославия“ са били българи по произход. Те чрез „югославянството“ са си осигурявали по-спокоен живот и възможност за служебна кариера. След разпадането на Югославия ние в България очаквахме, че, ако не повечето, то поне част от „югославяните“ ще се завърнат към българския си корен. Но макар че според последното преброяване на населението в Сърбия броят на „югославяните“ рязко намаля, броят на българите не се увеличи.

Броят на българските граждани по света, за които има публикувани данни от български и чуждестранни институти, е почти три милиона. Броят на хората извън България, които имат български етнически произход, е много по-голям. Различни институти, организации и отделни специалисти посочват цифри от 5 до 10 милиона и дори и повече, без да се броят „Волжките българи“.

* От години следим „перипетииите“ във връзка с настояването на намалък брой татари в Русия и особено в Република Татарстан (която е разположена в пределите на някогашна Волжка България) отново да бъдат провъзгласени за българи или поне за българи-татари. Всеизвестно е, че през 1920 г. Сталин с декрет е назвал тези хора татари. Немалка част от този народ днес се бори да докаже, че са с българско самосъзнание.

Там дори съществуват и организации, чиято основна кауза е преименуването на татарите в българи. Ако не се лъжа, преди години един учен от България замина в Татарстан да изследва въпроса и когато се завърна заяви, „че българи там няма“. Има ли ДАБЧ становище по въпроса?

- ДАБЧ има контакти с организацията „Български национален конгрес“ в Татарстан, в Чувашия и др. Според тях населението на Татарстан, Чувашия, Башкорстан, което е от български произход, по официални данни е от 5 до 7 милиона. Агенцията няма свое становище, защото не е правила собствено проучване по въпроса колко от днешните граждани на Татарстан, Чувашия и Башкорстан декларират българско самосъзнание. От публикации в България, както и в Руската федерация, се информираме, че техният брой бързо се увеличава.

Не си спомням за кой учен от България говорите, че е ходил в Татарстан и е заявил, „че българи там няма“.

* Вестникът за българите в Сърбия „Братство“ или сега „Ново Братство“ ту го има, ту го няма. В момента ни има, но не сме наясно докога. Запознати ли сте с положението на издателството ни, което десетилетия наред за представителите за българското малцинството в Сърбия публикуваше не само вестник с посоченото название, съответно название, но и детското списание „Другарче“, списанието за наука, култура, образование и обществени въпроси „Мост“, както и книги от различни жанрове. Нека да се възползваме от срещата ни и да Ви поканим да посетите „Ново Братство“.

- С положението на фирмата ви не съм запознат. Но, доколкото е във възможностите и правомощията на ДАБЧ, ще помагаме. При първа възможност ще посетя издателството ви и ще се запозная с колектива, списващ вестника.

Интервюто взе:
Б. Димитров

В библиотеката „Детко Петров“

Литературна вечер

По повод Деня на европейските езици в Народната библиотека „Детко Петров“ в Димитровград във вторник вечерта се проведе литературна вечер, посветена на българската авторка Людмила Андровска.

Представени бяха прозаичните й творби „Хаос“ и „Което си отива“. Гост на проявата бе и дългогодишната й приятелка от Пирот, също литературен деец Наташа Йоцева Панич.

Б. Д.

Елизабета Георгиева,
Наташа Панич,
Людмила Андровска
и Албена Милева

Среща на българските медии

Тринадесетата световна среща на българските медии тази година ще се проведе от 4 до 8 октомври в столицата на Молдова, Кишинев. Организатори на срещата са Българската телеграфна агенция и Асоциацията на българските медии по света.

Както бе съобщил на пресконференция в София, генералният директор на БТА Максим Минчев, мястото на тазгодишния форум е избрано поради факта, че в Молдова и като цяло в Бесарабия живее най-голямата и компактна маса от етнически българи. В Молдова живеят над 80 хиляди българи, които заедно със съседните области от Украйна, стават около четвърт милион, обясни той.

Участниците в срещата ще обсъждат темата "Политики на близостта", като във фокуса попадат обсъждания, свързани с новите платформи на образованието, връзката на бизнеса с образованието, икономика, базирана на знанието, туризъм, трансфер на кадри и технологии и конкретните проблеми на нашите общности през призмата на медиите.

Максим Минчев посочи, че молдовският град Тараклия е с население от близо 80 процента българи, в Тараклийския университет „Григорий Цамблак“ се преподава български език, но в момента среща проблеми - недостиг на преподаватели, на финансови средства и др. „Има различни идеи за него и се надявам по време на срещата да успеем да предложим разумно решение за съдбата му“, отбеляза Минчев. Той добави, че има идея провеждането на форума в Молдова да бъде съпроводено с откриването на пресклуб на БТА в Тараклия, който да направи повече хора съпричастни към случващото се там.

На Световните срещи на българските медии се дискутират важни въпроси от национално значение, освен спояващо събитие за медийната гилдия, те са и своеобразна национална кауза, тъй като провокират диалога между сънародниците ни от всички континенти. В повече от 40 държави в света функционират български вестници, списания, телевизии, радиа и сайтове. Близо 2 млн. наши сънародници всеки ден по някакъв начин са в контакт с медиите по света, затова и ние продължаваме тази инициатива с желанието да помогнем за българската национална кауза, отбеляза генералният директор на БТА.

П.Л.Р.

В босилеградското основно училище се учат и деца мигранти

Пет деца мигранти, настанени в бежанския център в старата болница в Босилеград, от миналата седмица се учат в основното училище в Босилеград. Трима малчугани са записани в първи, а по едно дете в четвърти и в седми клас. Както узнаваме, всички деца са по потекло от Афганистан.

Децата мигранти първия учебен ден били придружавани от представителите на Републиканския

комисариат за бежанци, а в училището ги посрещнали директорът Методи Чипев, кметът Владимир Захариев и учителите. На всичките новодошли ученици кметът подарил по една футболна топка.

Те изучават два задължителни предмета - сръбски и английски език, както и два свободноезикови: изобразително изкуство, музика, математика, физкултура и др. Учениците мигранти преди да тръгнат на училище са минали задължителен лекарски преглед във Враня.

В училището казват, че тукашните деца радушно приели новите си съученици.

П.Л.Р.

Разговор с Пене Димитров

Предизвикателствата на "Матицата на българите в Сърбия"

- Кажете ни кога е основано сдружението „Матицата на българите в Сърбия“?

Гражданското сдружение „Матица на българите в Сърбия“ е сформирано през 2002 година, като резултат от нарастналата необходимост за действие в новосъздадените демократични промени в Република Сърбия след 2001 година; същевременно като противовес на партийни формации с различни политически възгледи.

- Кои са основните дейности на сдружението?

Именно това. Популизмът на различни партийно-политически организации, предимно със сръбски призвук в наименованието си, замъгляваха и до известна степен протакаха решаването на основните човешки, граждански и национални самобитности в областта на образованието, културата, информирането, вероизповеданието, и на първо място положението и ролята на българския език като майчи в тези сфери. Така преценихме, че като надпартийно сдружение ще имаме по-свободно и по-широко поле на действие. И не се излъгахме! Със съвместна работа и взаимно сътрудничество с други подобни сдружения в Република Сърбия, както на вътрешен, така и на международен план (имам напредвид различни форуми, кръгли маси, конференции, организирани от СЕ, ОЕСС, ЕС, чуждестранни посолства и пр.) успяхме да наложим настойчиво, упорито и последователно решаване на наболелите въпроси, предимно в образованието. И благодарение на демократичните правителства на Република Сърбия с проевропейски възгледи през първото десетилетие на века, подкрепяни от комисията по образование при НС на българското малцинство в Сърбия, успяхме да възстановим обучението на български език в основното училище след прекратяване от пълни две десетилетия. Това бяха години на ентузиазъм, дръзновения и решителност. Бяхме подкрепяни и от родителите на тези деца! Родители, предимно с

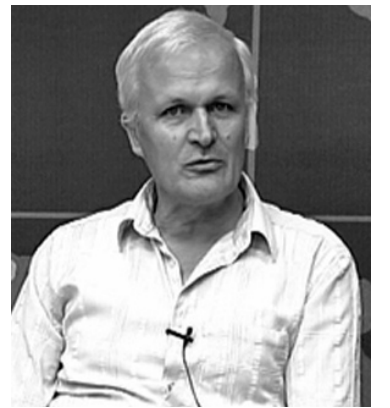
висше образование, с широки демократични и хуманни възгледи, с далновидност и перспективност, които бяха по-нахакани от ръководството на Матицата за осъществяване и отстояване на правата си за своите деца.

- Какви са дейностите на сдружението в Босилеград?

Това не значи, че сегашното ръководство на сдружението е заглътнало с дейностите си и няма вече „за какво да се бори“. Напротив! Предизвикателствата са по-големи и по-специфични. В условията на недостиг на преведени учебници на български език, броят на паралелките и учениците, учащи се на български език, беше по-голям. Сега, при наличието на преведени учебници, положението е обратно. Явно налице е демагогия, декларативна злоупотреба на малцинствените права чрез формално задоволяване (решаване) на този проблем. На първо място тук е НС на българското малцинство, като централно обществено (държавно) звено за решаване на малцинствените права, който се ръководи от хора, които имат силно национално, обществено, политическо и етично влияние сред малцинството. И, разбира се, с тях винаги сме намирали и ще намираме общи знаменатели на работа по посочените проблеми. И не само с тях. Тук са: Културно-информационният център на българското малцинство, ГЛАС, училищата, общинските културни центрове, Народният театър от Димитровград (тука вероятно мисли на театъра „Христо Ботев“ от Димитровград) и др.

- С какво се занимавате в момента? Участвате ли в работата на някои проекти...

През изминалия период и сега Матицата организира опреснителни семинари за учители в България и в Босилеград, подпомага професионално и материално издаването на книги на автори от българското малцинство с краеведска тематика (народно творчество, културно и просветно дело в миналото и настоящето, забележителни личности от редовете на

малцинството), художествена литература и пр. Организира юбилейни годишнини на поети и писатели, Седмица на Емануил Попдимитров, съорганизатор е на съревнованието по български език и езикова култура за ученици от основните и средните училища от общинско до републиканско равнище, и пр. Вече няколко години провеждаме дейности по националната програма на МОН „Роден език и култура зад граница“. Тук неминуемо на преден план изпъква сътрудничеството ни с МОН, ДАБЧ, Посолството на Република България в Белград, Генералното консулство в Ниш, Министерството на културата на България, с много университети, училища и общини в Република България.

- Какви са плановете

Ви за бъдеще?

В тази посока ще продължим и по-нататък. Много сме благодарни, удовлетворени, а в краен случай – и щастливи, че много от посочените неща са осъществени, а някои от тях „минаха в ръцете“ на други организации, сдружения и отделни хора, които тръгнаха по нашия път, а навремето бяха наши противници и опортюнисти. Това все пак значи, че са опознали правия път и вървят по него! Не сме ревниви, надменни. Напротив, подаваме ръка, приемаме целомъдри и обмислени идеи и предложения на други нам подобни и работим заедно за бъдещето и доброто на българското малцинство.

- Как оценявате ролята и значението на "Ново Братство"?

Много се радваме, че се възстанови вестника и това благодарение на ръководството на НС. Вестникът не трябва да бъде безплатен. Сред нас още живее девизът „Щом нещо е без пари, то не е хубаво!“ Може би поради недостиг на кадри съдържанието му е „едноцветно“ и мисля, че и вестникът и читателите се нуждаем от разнообразие, пълнота, различни идеи, мнения, становища...

С. Дж.

Приключи традиционният Художествен пленер „Лужница 2017“

Под егидата на Културния център в Бабушница от 15 до 17 септември в село Горчинци се проведе традиционният Художествен пленер „Лужница 2017“. Пленерът продължи три дни, а в него участва десетина художници от Бабушница, Димитровград и Пирот. Един от участниците и директор на Културния

център, академичният художник Валентина Николич Радивоев каза, че по време на пленера са сътворени двадесетина творби, които ще обогатят художествения фонд на Културния център. Творбите от пленера публиката ще може да види през есента в галерията на Културния център.

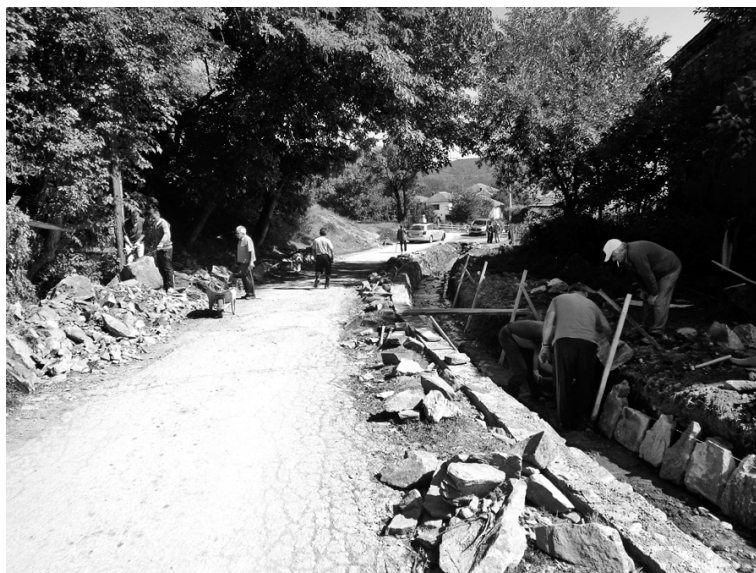
Г. Китанович

Райчиловци

Приключва изграждането на канала от махала Лалош до регионалния път

Публичното предприятие за строителни площи и пътища в Босилеград приключва реализацията на втората фаза от проекта за изграждане на коритото на потока в Райчиловци, от махала Лалош до регионалния път. В тази фаза се изгражда канал от каменни плочи с дължина от около 700 м, а преди няколко години са построени около 1,2 километра, от регионалния път към полето. Каналът е с широчина около 1 м и дълбочина 80 см, а за строежа се използват камъни, докарани от Църноок. Проектът изцяло се финансира от общинския бюджет.

Директорът на ПП за строителни площи и пътища Страшко Апостолов казва, че с изграждането на коритото ще се реши дългогодишният проблем на ромите от тази махала, тъй като след обилни дъждове и снеговалежи потокът често се изливал и разрушавал пътя, а водата от него влизала и по дворовете на хората. „С цел подобряване

на инфраструктурата, нашето предприятие ще ремонтира и пътя в този квартал, а ще бъде построена и площадка“, добави той.

„Потокът е каналиран и вече няма да изравя пътя и да причинява щети на домакинствата. Екипите на публичните предприятия за строителни площи и пътища и „Услуга“ почистиха и дивите сметища, сложен е и голям контейнер

за събиране на едрогабаритни отпадъци и по-малки контейнери за битови отпадъци, с което са подобрени условията за поддържане на хигиената, казва кметът Владимир Захариев. „Услуга“ вече ремонтира и главния крак от канализационната мрежа, към който ще могат да се включат всички домакинства от Лалош“, добави той.

П.Л.Р.

В тази Клисурска мирисът е всичко – помислих си, докато се движех към воденицата. Топлината бе хладна, въздухът още не затрепери от жегата. Това лято бе най-топло то откакто помня.

Пулсът на утрото. Узрелите треви се полюшват. Погледът лети дълго, докато достигне далечния хиризонт, а след това милва Бесна кобила, Буков рид и Козарник. Меките багри на ливадата ме гаят, още има неизлетели съзвонци по тревата. Стана ми тъжно, краището е опустяло. Никой не коси. Спомних си как едно време огромни намлии трева падаха под съскащите коси. Помислих си, тази трева не е да храни, тя е създадена да бъде съзерцавана и за възхи-

щение. Спрях се при дюлята, единствената в селището. И тя беше тъжна. И така не разбрах дали от жегата или от тишината, която тази сутрин царуваше в Клисурското дефиле. А беше тъй мъничка и тъй нежничка. Поздравих две пчелички.

Някаква нервност зачука в първаза на клетките ми, протягам се блажено. Обръщам се към брезата, замълчавам... вече не е там, отсечена е. А някой вярват, че тя е дървото на живота и магията. Спомних си жената, която я беше посадила.

Приблжих се до воденицата. Тишината се огъна и полетя песента на Любатския ручей. Изтръпнах! Пред мен се показва воденичарят

Клисурската воденица

Киро Милчов и с двамата си приятели Станиша Пощальончето и Зоран Янков. Огледах се. Човешка хармония витаеше в малката воденичка. Заприлича ми на окъсяла риза, но всичко бе подредено и на мястото си. Магия.

- Тази воденица е много стара, но както виждате, добре е запазена. В махалата имаше две воденици, но за съжаление едната рухна, остана само тази. Съседите ме цаниха преди повече от четири десетилетия и оттогава се занимавам с този „завод“, каза Милчов.

Воденичарят разказа, че долните части са изградени от камък, стените от талпи, свързани с дървени диреци, които са поставени във вид на вертикален скелет, върху който се обляга конструкцията на покрива. Както отвън, така и отвътре всички стени са останали непогълнени, без употреба на кал или малтер. Конструкцията на покрива на воденицата е простичка. Покрита е с цреп под умерен наклон.

- До воденицата е доведена вода по вадата, която преди време поддържаха три фамилии от Цветковци и една от

Братска среща на българите от двете страни на границата в Бобешино

И тази година на 22 септември - Деня на независимостта на Република България, в кюстендилското село Бобешино, разположено до самата граница между Сърбия и България, се проведе традиционният Международен събор „Краище 2017“. Освен официалните делегации от общините Босилеград, начело с кмета Владимир Захариев, и Кюстендил и жителите от двете съседни общини, на събора присъстваха и голям брой преселници от тези краища.

По време на събора, който има за цел заздравяване на добросъседските отношения между Сърбия и България и сближаване на българите от двете страни на границата, в двора на църквата „Св. Йоан Кръстител“, намираща

се до самата гранична бразда, бяха издигнати националните знамена на България и Сърбия. Бе изнесена и културна програма с участието на танцовите състави при Центъра за култура „Босилеград“, Спортното дружество „Младост“ и изпълнители от Кюстендил.

Бобешино е известно със своята черква „Св. Йоан Кръстител“, построена през далечната 1886 г. По-късно, когато по силата на Ньойския договор през 1920 г. е поставена новата граница между България и Сърбия, граничната бразда е минавала през средата на храма, обаче след намесата на местното население тя била изместена с няколко метра и храмът останал в България.

П.Л.Р.

Аризановци. От вадата се слива в бука и оттам раздвижва хоризонталното воденично колело. То е свързано чрез вретеното с горния воденичен камък. Всичките части от воденичния механизъм са изработили майсторите Стеван, Владе и Добре. Покрай долния камък при просто изработена дървена рамка се намира мучник, в който пада брашното, каза Киро и продължи:

- Житото, което трябва да се меле, предварително се сипва в кош, в долната част на който се намира кутлица. За тази част е укрепена дървена палка, ние ѝ казваме кречетало, която удря в горния камък и равномерно раздвижва коша, за да изпада житото, поясни воденичарят.

Милчов каза, че воденицата е възобновена за последен път преди 25 години и млъкна. Във воденицата царуваше тишина. През вратата в зелената се протягаше планинския ручей. Огромно черно куче се изтегна на дъга. Гари имаше едни кротки черни очи. Времето бе спряло.

- Воденицата е „Караджейка“ – при смилането не отделя триците от брашното.

Преди смияхмехме брашно от ръж, ечемик, пшеница и царевича. Напоследък само жълди за прасетата, но и на това му се вижда края. Махалата се обезлюди, а и дъбовите плодове са все по-малко, добави воденичарят.

Кръсци от чалга разкъсаха тихия предобед. Спираха за малко и отново грозно се възвисяваха. Чистото синьо небе не искаше да ги приеме и те се връщаха с грохот към земята. Някакъв пенсинер от вилния квартал на махалата се веселеше. Махалата бе в траур. Само преди дни почина по-голямата дъщеря на баба Ката, Лиляна. Никога не се е скарала с някой и никога не е казала лоша дума на друг човек. В махалата всички са роднини. Тупурдията беше невъобразимо рошава.

- Хайде да си ходим. Утре трябва да прибирам ралицата, ще ни я открадне някой, каза Зоран.

Тръгнахме. Хоризонтът се усмихна. Горещо е, минзухарът продължаваше да цъфти с едрите си бузи и аромат на лято.

Сунчица
Бойкова

Приключи юбилейният 25-и пленер „Погановски манастир“

Галерията обогатена с 19 нови творби

Юбилейният 25-и художествен пленер „Погановски манастир“ приключи на 18 септември. На галерията останаха 19 художествени творби – 18 картини и една скулптура, сътворени от реномирани автори от Сърбия, България и Босна и Херцеговина.

Управителят на галерията „Методи Метод Петров“ Зоран Андонов пред вестника ни изрази изключително удовлетворение от състава на участници в тазгодишното издание на проявата и подчерта,

Центъра за култура в Димитровград Николайча Манов сподели положителните си впечатления от тазгодишния пленер. Той припомни, че на проведената кръгла маса за значението на тази културна проява е констатирано, че погановският художествен пленер днес е един от най-престижните в Сърбия - наред с тези, които се провеждат в Сичево, Зренянин и Прибой.

Манов също напомни, че реномирани специалисти от

В двора на димитровградската библиотека открити амфитеатър и музей

В рамките на мероприятията по повод Деня на община Димитровград в двора на Народната библиотека „Детко Петров“ в присъствието на бройни високопоставени личности от Сърбия и България официално бяха открити лятна сцена с амфитеатър, както и нов обект на Регионалната музейна сбирка.

България и Сърбия участваха в реализирането на голям брой проекти за трансгранично сътрудничество. Единият от тях е проектът „Реконструкция на Народната библиотека „Детко Петров“ в Димитровград“, който е от особено значение, защото има голяма духовна ценност за този град.

В културно-художествената част от програмата участваха Царибродският оркестър, Йелена Китанова, ученичка в IV клас на Гимназията „Св. Св. Кирил и Методий“, и Драголюб Пейчев, актьор в театъра „Христо Ботев“.

С.Б.

Снимка: Саша Костов

че са работили усърдно и са сътворили ценни произведения на изкуството. Престоя им в с. Поганово и по-конкретно в тамошното туристическо-гостилничарско етно домакинство „Конак Тоша“ също е било на ниво, подчерта той. Посоченото домакинство преди началото на пленера чрез конкурс бе избрано да приюти художниците, като предложи най-привлекателна оферта.

В рамките на пленера се проведе и кръгла маса за значението и бъдещето на пленера.

Нека да посочим още веднъж участниците в тазгодишния пленер „Погановски манастир“: Михаела Каменова (София), Станимир Видев (Пловдив), Иван Чолаков (София), Емил Атанасов (Пловдив), Димитрие Коларевич (Нови Сад), Даниела Димитриевич (Ниш), Горан Митич (Ниш), Миодраг Анджелкович Дея (Ниш), Зоран Тешанович (Сечан) и Соня Спироска Остоич (Баня Лука).

В навечерието на Деня на общината – в сряда на 20 септември вечерта, в галерията бе открита изложба на творби, сътворени по време на миналогодишния пленер „Погановски манастир“.

Говорейки на откриването на изложбата, директорът на

Сърбия и България преди известно време са извършили преценка на стойността на художествените творби, събрани от пленера, и са стигнали до извода, че 20 на сто от тях са изключителни произведения на изкуството, докато останалите са от значение предимно за културното наследство на този край.

Членът на Общинския изпълнителен съвет за областта на културата Славолюб Маноилов, който официално откри изложбата, пред посетителите между другото каза, че „пленерът е проява, която е нещо ценно за Димитровградска община и затова трябва да се запази и в бъдеще“.

Б.Д.

Босилеградчани на фестивала „Балканска черга“

Центърът за култура „Босилеград“ със съдействието на Община Босилеград за седма поредна година участва в Международния фестивал „Балканска черга“, майсторската скара, домашната ракия, фолклора и занаятите, който от 22 до 24 септември се проведе в кюстендилското село Шишковци. Освен от Кюстендил и от други краища на България, и в тазгодишното издание на фестивала в селото на известния български художник Владимир Димитров Майстора, участваха представители от Сурдулица и от Македония.

На своя щанд босилеградчани представиха шарени черги и други ръкоделия от нашия край, погачи и баницы на босилеградски домакини, хлебни изделия на хлебопекарните „Ибер“ и „Ясна“, домашна ракия, мармалади и конфитюри на фирмата „Ана“ от Райчиловци и други изделия.

Организатор на фестивала е кюстендилското сдружение „Роден край“ начело с председателя Борислав Крумов, което по този начин цели да съхрани и представи бита и обичаите на хората от Балканския регион. Освен традиционните за фестивала демонстрации на стари занаяти, изложения на тъкани черги

* Йовица Димитров, зает в Центъра за култура в Босилеград, спечели трето място в конкурса за „най-добра домашна ракия“.

и базар на селскостопанска продукция от региона на Краището, бяха демонстрирани кулинарни специалитети, имаше бърз курс за варене на ракия, открит урок по народни танци за аматьори, конкурси за най-добра погача, баница, зелник, сладкиши, домашна ракия, състезания по бързо рязане на дърва, борби за мъже и жени и др.

В рамките на културната програма на откритата сцена в селото се представи и танцовият състав към Спортното дружество „Младост“.

П.Л.Р.

Фестивал на духови оркестри в Димитровград

В Димитровград се състоя първият Международен фестивал на духовите оркестри „Цариброд“. Проявата бе организирана от 21 до 23 септември по повод празника на града Малка Богородица, а със замисъл на Димитровград да се върне старият музикален блясък. Участие във фестивала взеха Младежкия духов оркестър от Ботевград, Р България, Градската музика „Будва“ от Черна гора и Духовият оркестър от Суботица.

Главен организатор на фестивала е Сдружението на царибродчани „Паметник“ от Белград и група ентузиасты, подпомогнати от Община Димитровград и няколко спонсори. Директорът на фестивала Небойша Виденов изрази надеждата си фестивалът да стане традиционен.

С.Дж.

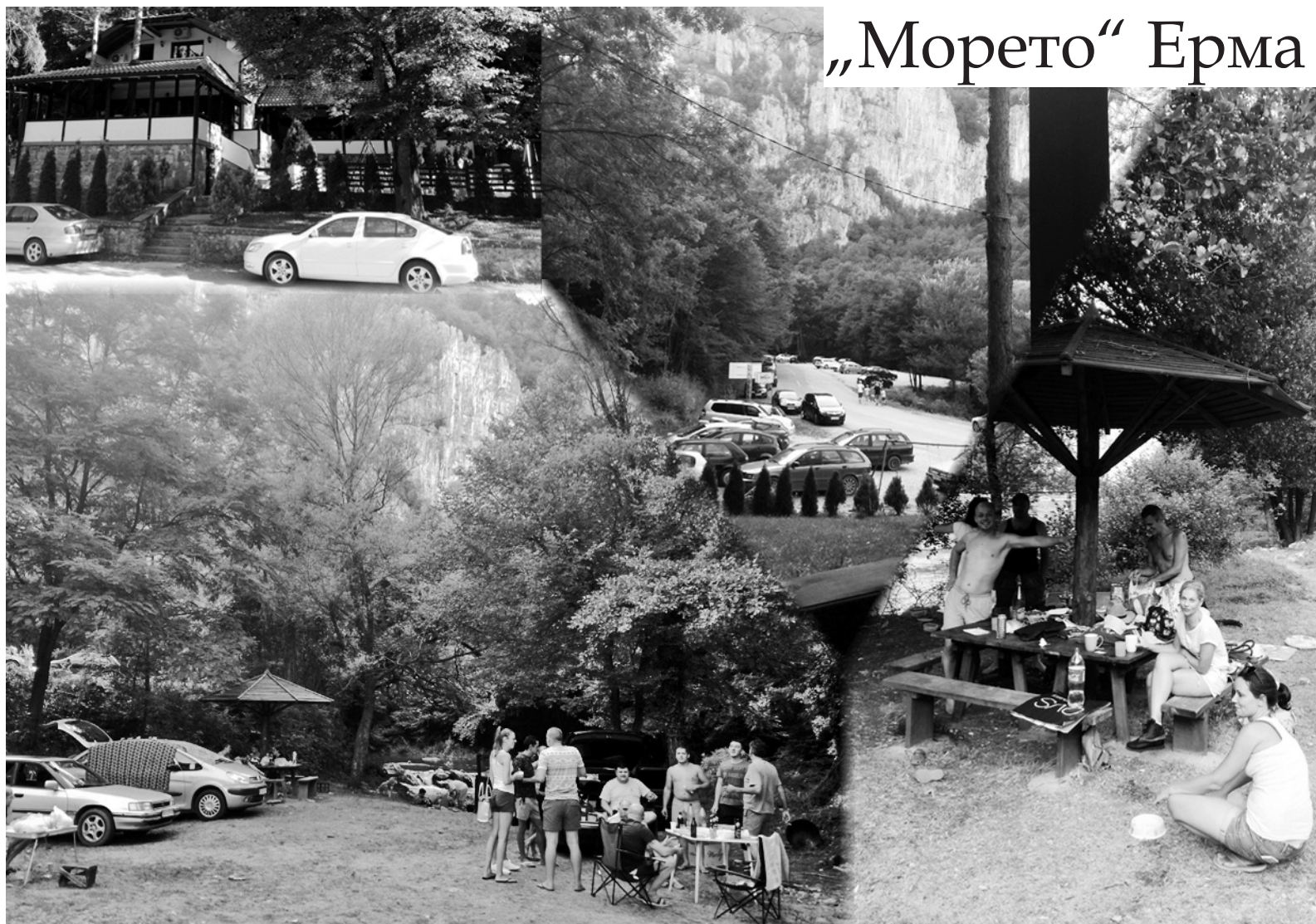
Приключиха работите по изграждане на улица „Бошко Буха“ в Бабушница

Със слагането на асфалтова настилка служителите на фирмата „Перица Йович АБ коп“ от Власотинци завършиха изграждането на ул. „Бошко Буха“ в Бабушница, а жителите получиха модерна и напълно оборудвана улица с дължина от около 900 метра. Освен пътното платно изградена е и атмосферна канализационна система, която разреши проблема с отводняването на повърхностните води,

а от двете страни на улицата бяха построени и тротоари за пешеходци. Общата стойност на инвестицията е около 42 милиона динара, а средства за нейното реализиране са отпуснати от Община Бабушница и Министерството на икономиката на Република Сърбия.

Г. Китанович
Превод и редакция:
С. бойков

„Морето“ Ерма

Ерма и нейния каюн вече дълги години са място за почивка и развлечение на хората през лятото. Реката е „море“ за много димитровградчани, пиротчани и бабушничани през жегите, а особено сега, когато басейнът в Звонска баня не работи. Голяма част от посетителите на тази природна даденост са от България, но и от редица градове в Сърбия. Това са хора избрали да прекарат годишните си отпуски в някое от съседните села.

Тази година бреговете на река Ерма се шаренеха от многобройни автомобили, палатки... Бяха място за реализация и на някои културни мероприятия. Цели семейства, няколко поколения с различни интереси, изпълниха каньона с лятно настроение. Скар навсякъде и плажове по цялото течение на реката до Суково.

С. Дж.

Отзвук

Нещо повече за Звонска баня

В по-миналия брой на „Ново Братство“ авторката Снежана Желич на много популярен и съдържателен начин писа за Звонска баня. Статията носи название „Банята очаква римляните“. Названието е такова, каквото е. Предимно е саркастично, тъй като и децата знаят, че римляните тук са били преди повече от хиляда години и никога повече няма да се върнат, за да биха поправяли грешките на днешните поколения и особено грешките на трите общини – Пирот, Димитровград и Бабушница. Всяка една от тях на свой начин „даде принос“ балнеосанаториумът днес да изглежда пусто, безжизнено, разрушено, плячкосано... Лечебната вода от банята се оттича в тамошната рекичка, отива безвъзвратно...

Кой е виновен? Виновниците със сигурност са повече. Някои от тях се посочват в статията на авторката. Неразбираемо и недопустимо е обаче, че нашите правосъдни органи години наред „не могат“ да произнесат съответна присъда и накажат (или освободят от вина) поне един от хората, които пред очите на стотици сви-

Някога... и сега!

детели ограбиха и унищожиха хотел „Мир“.

Нека да припомним, че в хотела идваха да се лекуват или просто да си почиват хора от цяла бивша Югославия. Той особено бе популярен сред туристите от покрайнината Войводина. Имаше огромно значение за местните жители, които продаваха на гостите селскостопанските си продукти – яйца, мед, ракия, сирене... Местните жители общуваха с туристите, раждаха се големи приятелства между тях....

Нека да си припомним, че популярното влакче „Киро“ до

1963 г. се движеше между селата Суково и Ракита и превозваше както местните жители, така и туристите. В мината в с. Ракита работиха над 200 души от Звонско и Трънско. Тя бе закрыта през 1960 г. Местните жители по това време нямаха причина да се изселват. Хотелът „Мир“ пък бе закрит през 2007 година. Днес е пуста не само банята, но и всички села в тази част на Бабушничко и Димитровградско. Значи, всичко е правено в ущърб на народа и държавата Сърбия.

Припомнянето за миналото обаче не може да ни помогне,

освен ако не искаме да си вземем съответни поуки. Много по-важно е спешно да се вземат мерки Звонска баня и хотел „Мир“ отново да започнат да посрещат гости. Това е възможно, доколкото най-отговорните хора от трите посочени общини започнат разговори по въпроса. Пиротчани – защото са собственици на хотела, димитровградчани и бабушничани, защото в мерата на техните общини се намира хотела. Собственици на огромна част от частните вили и друти постройките в селището са димитровградчани и бабушничани. По време на евентуалната среща на представителите на общините трябва да се разрешат предимно имуществено-юридическите въпроси, както и да се намери решение за съвместно финансиране и инвестиране на средства във възобновяването на вече разрушеното. Трябва да се потърсят средства и от Република Сърбия.

Доколкото банята се възобнови, от това ще имат полза не само хората, които там живеят или са собственици на имения, а и малобройните жители на селата в този край. Ще имат полза и самите общини, тъй като инвестираните средства бързо биха се върнали чрез данъци, таксата за временен престой и др. Селата до определена степен биха се съживили и крайграничната територия не би била без население.

Иван Денчев,
юрисист в пенсия
от Димитровград

„Вурдияда 2017“ ще се проведе на 21 октомври

Шестото поредно мероприятие за промовиране на здравословната храна и традиционната лужнишка кухня „Вурдияда 2017“ ще се проведе на 21 октомври в залата на хотел „Црни врх“ в Бабушница. „Порано фестивалът бе организиран през ноември, обаче поради други събития, които ще се провеждат в региона по това време, нашата „Вурдияда“ ще се състои на 21 октомври“, казва м-р Милан Стаменкович, директор на Туристическата организация в Бабушница.

Изварата (вурда) като млечен продукт е станала известна на широката общественост и е истинско гастрономическо откритие. Мероприятието предизвиква все по-голям интерес у посетителите от страната и чужбина, особено от Република България. Фестивалът е включен в календара на Туристическата организация на Сърбия. Председател на журито и тази година ще бъде известният готвач Ненад Гладич – Лепи Брка от телевизионния сериал „Гастрономад“.

Организатор на мероприятиято, което се провежда под патронаж на Община Бабушница, е Туристическата организация на Община Бабушница със съдействието на Сдружението за гостилничарство и туризъм от Ниш.

Г. Китанович

Пореден успех на босилеградските лекоатлети ветерани

Златен и бронзов медал за Ядранка Богданова

Ядранка Богданова, заета в Спортното дружество „Младост“ в Босилеград, завоюва златен медал в дисциплината тласкане на гюле и бронзов медал в състезанието по скок на дължина, на Балканското първенство по лека атлетика за ветерани, което от 22 до 24 септември се проведе в Стара Загора. Богданова се състезава в категорията от 35 до 40-годишна възраст. Съотборникът ѝ Стефан Радованов, 53-годишен пенсиониран офицер, се закичи със сребърен медал в бягането на 10 хиляди метра.

Изключителни постижения отбелязаха и останалите представители на Атлетическия клуб „Младост“, които на Балканиадата участваха като членове на националния отбор на Сърбия. 50-годишният полицаи Йордан

Григоров бе пети в дисциплината спортно ходене на 5 километра, докато Блажа Войинович (52), също полицаи, и Стефан Стефанов (58), пенсиониран полицаи, заеха пети места в скока на дължина в своите възрастови категории.

Най-възрастен участник при мъжете бе Андреас Полихронопулос от Гърция. При жените най-възрастна бе 88-годишната Лучия Радю от Румъния.

Участието на нашите лекоатлети ветерани в Балканиадата в Стара Загора е осъществено благодарение на финансова подкрепа от Община Босилеград. Домакин на Балканското първенство по лека атлетика за ветерани през следващата година ще бъде Словения.

П.Л.Р.

Безплатни лекарски прегледи в босилеградския Здрабен дом

Здравният дом в Босилеград бе сред първите в Сърбия, включили се в акцията на здравното министерство за безплатни медицински прегледи на всички граждани, независимо дали имат заверена здравна книжка и здравно осигуряване. Акцията бе организирана в неделя, а в нея бяха ангажирани трима лекари и три медицински сестри. Около 80 лица имаха възможност да проверят сърдечния ритъм, нивото на кръвната захар и др.

Директорът на босилеградското здравно ведомство Горан Василов заяви, че целта на акцията е предприемане на превантивни мерки, с които се предотвратяват и намаляват рисковете от редица болести, каквито са сърдечно съдови заболявания, диабет, малигни болести и др. „Резултатите от превантивните прегледи ще предоставим на

Министерството на здравеопазването“, добави той.

Акцията подкрепиха кметът Владимир Захариев и общинското ръководство, които също си направиха изследвания. По този повод Захариев заяви, че общин-

ското ръководство и занапред ще продължи да оказва финансова помощ на Здравния дом с цел подобряване условията за здравна защита на гражданите чрез осигуряване на медицински средства и апарати, безплатни стоматологични материали и др.

П.Л.Р.

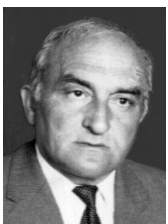
Тъжен помен

На 2 октомври се навършват ДВЕ ГОДИНИ от смъртта на милата ни майка

ОЛГА МАКСИМОВА

На 13 август се навършиха ТРИ ГОДИНИ от смъртта на татко ни

ТОДОР МАКСИМОВ

Завинаги ще останете в сърцата ни. Ще живеем със спомените и обичта ни към вас.

Синът Зоран и дъщерята Ангелина със семействата си

Възпоменание

На 26 септември се навършиха 16 ТЪЖНИ И ТЕЖКИ ГОДИНИ от трагичната смърт на нашия мил и непрежалим син, съпруг, баща, брат, шурей и вуйчо

СЛАВКО СТОИМЕНОВ

(1968 - 2001)

от Босилеград

Времето без теб ни е изпълнено с тъга и мъка.

Не можем да те върнем, но винаги ще помним твоя достоен живот!

Почивай в мир! С много обич и тъга се прекланяме дълбоко пред паметта ти!

Опечалени: майка Борка, баща Иван, съпруга Сунчица, дъщеря Сандра, син Йован, сестра Вера, зет Григор и племенник Винко, както и многобройни роднини и приятели в страната и чужбина

IN MEMORIAM

Почина председателят на Общинския съвет в Димитровград

Джордже Димов

1970-2017 г.

В събота на 16 септември на 48-годишна възраст почина Джордже Димов, председател на Общинския съвет в Димитровград. Основно и средно училище е завършил в родния си Димитровград. Бе един от най-добрите ученици на випуска. Дипломирал се е във Ветеринарния факултет в Белград. Дълги години е работил в местната обществена ветеринарна амбулатория, след което продължил да практикува професията в частната ветеринарна амбулатория, която открил.

По време на кариерата си като политик едно време е бил член на Общинския изпълнителен съвет за областта на селското стопанство, след това зам.-кмет на Димитровградска община, докато в новия състав на местния парламент изпълняваше длъжността председател.

По повод смъртта на Димов бе проведена възпоменателна сесия на Общинския съвет, на която говориха кметът на общината д-р Владица Димитров и подпредседателят на Общинския съвет Зоран Геров.

Димитров между другото каза, че Димов преди всичко е бил добър и почтен човек. Той припомни, че напоследък Димов, поради лошото си здравословно състояние,

трудно се е изкачвал до офиса си на втория етаж в сградата на общината. „Правил го е с изключителни усилия с цел някой случайно да не му подхвърли, че незаслужено е там“, каза Димитров и добави: „Но, приятелю, ти в този град отдавна си заслужил всички постове. Не си ти длъжен на града, а града на теб ти е останал длъжен“.

Геро между другото сподели, че Димов най-вече ще липсва на семейството си и добави: „Със сигурност няма да бъде забравено всичко, върху което той е сложил своя печат, практикувайки професията си и занимавайки се с политика“.

Джордже Димов бе погребан в неделя на 17 септември в димитровградските гробища.

Б. Д.

ПОПРАВКА

Във вестник „Ново Братство“ брой 29 от 15 септември в текста „Босилеградски танцьори в Солун“, публикуван на 3-та страница, е изпусната една част от текста, подписан от П.Л.Р. - която гласи:

Гостуването на нашите танцьори е осъществено по покана на директора на Отдел за култура и спорт към Община Павлос Мелос г-н Статис Анастасидис, отправена до Сдружение ГЛАС, което в съдействие с Центъра за култура в Босилеград организира участието на нашите танцьори в този фестивал.

Редакцията отправя извинение към Сдружение ГЛАС.

Тъжен помен

Изминаха ДВЕ ГОДИНИ от смъртта на милата ни майка

ПАВЛИНА ПЕТРОВА
(1928-2015)

и СЕДЕМНАДЕСЕТ години от смъртта на милия ни баща

КИРИЛ ПЕТРОВ
(1926-2000)

от Димитровград

Времето минава, но спомените остават. С много обич и любов винаги ще си спомняме за вас, защото продължавате да живеете в нашите сърца.

Вашиите дъщери Дана и Злата със семействата си

Вицове

Съдят шофьор, сгазил 52 души. Съдията:

- Подсъдими, обяснете как успяхте да направите това?

- Нямах лоши намерения. Ето какво се случи: карам си аз по един тесен път. Спирачките отказаха и виждам, че от едната страна на пътя вървят 50 човека, а от другата двама. И тъй като като не съм изверг да прегазя 50 души избрах двамата. Тъкмо сгазих първия, когато вторият, мръсникът му с мръсник, побегна на другата страна...

- Гражданино, защо не ви работят задните габарити?

Шофьора изскача от колата и започва да тича около нея издавайки нечленоразделни звуци.

- Спокойно бе, човек! Не се вълнувай, това са дребни ядове! Няма страшно, като се прибереш ще ги поправиш!

- Дребни ядове викаш, а? А къде е караваната, къде е жена ми, тъщата и децата ми!

Шофьори на автобус седят в гаража и пият в памет на загинал колега:

- Да, добър човек беше, когато го помолиш винаги

Те са луди младежи, които се мислят за безсмъртни и карат с 200 в града.

- А жените шофьорки?!
- Ееех - въздъхнал инструктурът - щом ме питаш, ще ти кажа. Жената-шофьор е като пиян таксиджия на мотор.

Край Дъбниците се блъскаат две коли. Излизат двамата водачи и си разменят укори:

- Колега, що не внимаваши - не виждаш ли, че на регистрационния ми номер пише "Лч", което значи "луд човек"?!
- А ти бе, ловчанлията, не виждаш ли, че на моя пише "Пл", което значи "по-луд"?!
- отвърнал плевенчанинът.

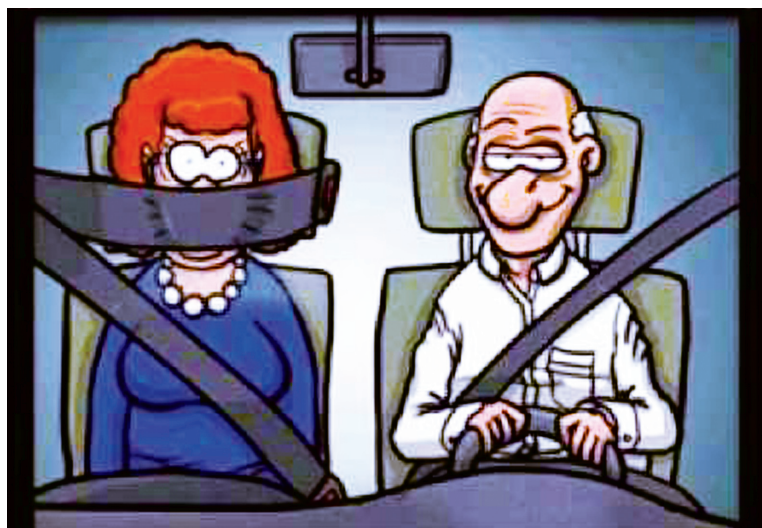
Един човек си кара трабанта със 100 км в час. Спира го полицията и казва:

- Сто лева.
- Дай още петдесет и е продадена.

Афоризми Симеон КОСТОВ

- Основите на държавата най-лесно се подкопават отгоре.
- От нашия кораб не бягат плъховете, а умовете.
- Усмийте се! На политиците им е нужен оптимизъм.
- По време на война газеше по мъртвите, а в мирно време - по гладните.
- Нямам толкова средства да подмажа толкова ръжда.
- Когато се разпращаш с будала, хората не знаят кой е кой.
- Ние сме отворено общество. Затова на нас всичко ни пропада.
- Коалицията е като гъба. Късно се разбира дали е отровна.
- Животът ми отне най-много време.
- Аз му свалих шапка, а той на мен - главата.

Портал **FAR**
интегрира
мултикултуралното
развитие между
Сърбия и България

Революционен колан! 45% по-малко катастрофи!

Качил се един човек в такси и казал на шофьора:

- Карай към Галата.

Закарал го до Галата, а пътника му казал учудено:

- Не до тази Гала, до ЖП галата.

Тъмна нощ с мъгла. Пътува си Пешо с колата и хоп нацелва идиота отпред, който току що си е загасил фаровете. Излиза разярен навън:

- Кретен! Защо си загаси фаровете? Не виждаш ли каква е тъмница?

- Мислех си, че в моя гараж мога да правя каквото си поискам!

Катаджия спира кола на пътя:

взимаше нощна смяна.

- И ако се наложеше и допълнителни часове взимаше.

- Да, бе, и пари на заем даваше винаги.

- Да, и хубаво умря, докато спеше, а не като останалите 42-ма пътници.

Автоинструктор съветва курсист:

- Момче, запомни каво ще ти кажа, най-много трябва да се пазиш от пияните шофьори. Ако подозираш, че някой е пиян веднага спирай и го изчакай да отmine. На второ място по опасност са таксиджиите. Те правят каквото си искат, спират рязко и не дават никакви мигачи. На трето място са мотористите.

ПАНСИОН САКС-БАЛКАН ДИМИТРОВГРАД /ЦАРИБРОД/
www.sax-balkan.co.rs

Собственик: ИВИЦА ИСТАТКОВ
Моб: +381 63 436 626
Улица: Балканска 18
Димитровград - Сърбия
Телефон - прием:
+381 10 363 566
Моб: +381 69 363 5661
Факс: +381 10 363 566
e-mail: ivicaistatkov@yahoo.com

* Директор на Издателството и гл. и отговорен редактор: Мила Васов * Редакция: Бобан Димитров, Петър Рангелов, Даниела Христова, Сунчица Бойкова и Снежана Джелич * Технически редактор и компютърен дизайн: Никола Цветков * Електронна поща: prelombratstvo@gmail.com

Здраво бабо Сускъе

Рабун

Ко що ти писа, Ниш порасал и се много разубавил, да му се човек не нагледа. Я се разбуди рано, ко таласън. Издуло ме, не могу да спим. Жма, върте се у креветат колка сам легал у бробиняло, па излезе на терасуту. Гледа Ниш и му се радува, додека се не дигосе моите. Подручамо и другият унук рече. - Айде дедо, додека поидемо на аеродромат, да те провезем по Ниш. Ка си последни път ишъл у Къеле кулу, твъргъаву? - Сине, на твъргъаву сам бил много пути, ама у Къеле кулу не съм бил никигаш - пресрами се я. Цел свет занйе за нју, а срам, не срам, я не съм бил никигаш. - Море дедо и я не съм бил йош од основну школу, од кико ни води учителят. По пут се договорише да идемо да видимо дека се родил Константин Велики и дека йе живеял, па после све по ред. Идомо първо при Константиновуту палату. Гледам и си мислим. Бре, бре, кво све било некигаш, кво убавило. А нашите големци съга си мисле дека од нњи починье светат, дека без нњи не би имало нища. У Къеле кулу улезомо бърже, немаше много народ. Гледам голете главе на юнаците од Чегар, гледам дупкъете дека биле друге главе и се замисли кво йе било тъгай у тия Чегар, ко су се тия юнаци били с турците и ми стану мука. - Дедо, дедо, ока ме унукат, ко некуде од далеко. Кво ти йе, що си толкова побелел. Изведоше ме надворка, посвърну се и си отидомо.

На аеродромат се збрал народ, че лети аероплан за Берлин и по-големият унук че си иде. Он йе доктор, жена му докторка, ама работе у Гьерманию, за нњи немаше работа у Сърбию. Прийдоше ни йош двойица од нашият край, с две деца. Мужат доктор, жената економиста. И они тамо работе. После ни се придружише йоше йедън инжиньер и медицинска сестра. И они работе у Гьерманию. Инжиньерат ме познава, па се заоратимо. - Малият ми син йе у Немачку, каже, а големият йе доктор. Тука живејие, работи без паре, волонтира, а я му прахам паре. Заобичал га професорат и он нъега, работи нешто що обича и се нада дека съга че га приме на работу. Съга че примаю докторе. Ако га не приме, рече ми, че дойде при нас и вишемка никигаш нема да се върне. Я му говорим одма да си дойде, тука може да га приме, па че му туре некойега партийца с купену диплому да му шефује и он че мора да побегне. А би обичал да грешим. Да га приме, да си остане тука, да буде све убаво ко що тебе, да работи, да се задоми. Имамо голему ижу, нема да плача стан, а и да има при кога да доодимо. Пушцише да улазе путници. Збогувамо се и си пойдомо. Младият унук вози, а я че пукнем од муку. Само с тия авион че одлету 5-6 учена деца из наш край да работе у Гьерманию. И децата си воде децата. А она сигурно вечимка нема да дойду да работе тука, она су си уж наша, ама су и чужда. А колко су отишли и колко че вате бели свет, да работе по друге и за друге държаве? Па после Гьермания богата, а нийе сироме. Ма сироме смо с акъл, нашият акъл бега из нашуту държаву!

Бабо Сускъе, питам се я, а питам и тебе и деда Лулу - прав ли сам? И тая наша държава толкова ли йе богата или йе толкова глупава, та най-паметните, учени млади човеци мораю да иду на работу у бели свет? Че станемо ли държава на старци.

Айд у здравље, баба Сускъе.

Деда Мана